958 69ste JAARGANG No. 8447 DINSDAG 10 JUNI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

"Operatie M-dag" op het eiland Koje begonnen

De z.g. „Operatie M. (Move)dag op het eiland Koje onder de kust van Zuid Korea, welke operatie ten doel heeft de 80.000 rode gevangenen die daar samenhokken tot groepen van 500 uit elkaar te trekken, schijnt thans begonnen.

Zoals verwacht werd, was het meest beruchte kamp 76 het eerst aan de beurt. Er verbleven daar 6000 gevangen, die Maandag bevel kregen in groepen van 150 uit de afdeling te komen. Toen brak de hel los.

De gevangenen staken hun eigen voorraden benzine en petroleum in brand, waardoor schade aan de gebouwen werd toegebracht; 6000 Amerikaanse en Nederlandse soldaten hadden de opdracht om het rode varkentje te wassen. Zij gebruikten namelijk traangas en handgranaten en werden bij de actie geholpen door tanks.

Om acht uur plaatselijke tijd werd gemeld, dat ongeveer 4000 van de 6000 gevangenen naar hun nieuwe kleinere kwartieren waren overgebracht.

Toen de rook optrok bleek een Amerikaans soldaat gedood; derdien werden gewond. Van de gevangenen vonden 32 de dood en werden 85 gewond. De meeste slachtoffers onder de gevangenen vielen door het optreden van hun eigen leiders en niet door de acties van de geallieerde soldaten.

Toen het kamp ontruimd was werd een tunnel van twaalf meter gevonden, die naar een aangrenzende afdeling liep. Bovendien werd een telefoonschakelbord en radioapparatuur gevonden.

Het maakte indruk.

Koje — De communistische gevangenen zijn vandaag rustig uit een tweede afdeling gemarcheerd nadat Amerikaanse valschermspringers het verzet der gevangenen in de beruchte afdeling 76 tijdens het bloedigst gevecht, dat tot dusver op het broeiende gevangeneneiland Koje heeft plaats gehad, hadden gebroken.

Het gevecht om de 6000 krijgsgevangenen in die afdeling in kleinere groepen te splitsen. duurde twee uur en 27 minuten. De kampcommandant, brigadegeneraal Haydon L. Boatner, deelde mede, dat 136 gevangenen en 11 á 13 Amerikanen verwondingen opliepen.

Toen Boatner aan de 6000 gevangenen in afdeling 78 bevel gaf zich in kleinere groepen te splitsen, gaven zij hieraan gevolg en de troepen behoefden de afdeling niet binnen te rukken. De gevangenen stelden zich achter hun leiders op en marcheerden in groepen van 150 naar buiten.

Boatner gaf afdeling 77 bevel zich erop voor te bereiden om morgen in groepjes te worden gesplitst.

HET PARLEMENTAIR CONFLIKT

Het conflikt tussen de President van Zuid Korea en het Parlement, betreft de wens van de eerste om de President direct door het volk te doen kiezen en niet, gelijk de Grondwet thans voorschrijft, door het Parlement.

Thans heeft de Amerikaanse ambassadeur in Korea, John Muccio, besprekingen gevoerd met de politieke leiders om tot een oplossing te geraken van het constitutionele vraagstuk der Zuidkoreaanse presidentsverkiezingen. Hij heeft voorgesteld, dat de verkiezing, die 23 Juni moet worden gehouden, een maand wordt uitgesteld en dat de ambtstermijn van president Rhee wordt verlengd van 23 Juli tot 15 Augustus.

De elf gearresteerde Zuid Koreaanse Parlementsleden zullen ervan beschuldigd worden, van Communistische zijde geld te hebben aangenomen. Naar verluidt, ontkennen de beschuldigden niet geld te hebben aanvaard, slechts ontkennen zij dat dit van Communistsche zijde zou zijn.

In het politieke leven in Zuid-Korea speelt geld een belangrijke rol en de grenzen der toelaatbaarheid zijn moeilijk te trekken. In zekere mate kunnen zowel tegenstanders als aanhangers van Rhee elkander wederkerig beschuldigen van corruptie, aldus politieke waarnemers.

Goede vangst

Malakka. — De politie heeft vandaag een met krachtige motoren bepantserde motorboot aangehouden ter hoogte van de kust van de staat Kedah en beslag gelegd op een hoéveelheid opium ter waarde van ongeveer een millioen Straits dollar. Het is de grootste opium-vangst in Noord-Malakka sedert de oorlog. De boot had een Burmese bemanning van 15 man aan boord. Volgens de poltie was zij op weg naar Kedah uit Burma. Zij kreeg ter hoogte van de kust motorpech en de zeepolitie, die de bepantsering opmerkte, stelde een onderzoek in en vond het opium verstopt in 112 kisten.

Britse blokkade rond Oost Duitse Radio-omroep opgeheven

Berlijn. — De Britse blokkade van het gebouw van de Oost Duitse Radio omroep is opgeheven omdat, naar van officiële zijde werd meegedeeld, het doel is bereikt. De blokkade van het gebouw, dat onder Russische toezicht staat, heeft een week geduurd.

De Britten hebben er door bereikt, dat de Russen de enclaves in Oost Berlijn, die tot het West Berlijnse gebied behoren met rust hebben gelaten. Zij willen nu voorkomen, dat de mensen, die sedert het begin van de blokkade in het radiogebouw zijn gebleven, tot helden en martelaren worden uitgeroepen.

Washington. — Al gerume tijd doen in Washington geruchten de ronde als zou Polen binnenkort verzoeken opgenomen te mogen worden in de Sovjet Unie. Deze kwestie zou reeds in Warschau worden bestudeerd. De geruchten over een „algehele Sovjetisering van Polen" zijn niet nieuw, maar wel actueel omdat het niet uitgesloten wordt geacht dat de afkondiging nu zou worden aangediend als een maatregel naar aanleiding van de conventie van Bonn.

Koningin Zain bang van haar man

Geneve. — Thans is bevestigd, dat de koningin van Jordanië en haar zoon, kroonprins Hoessein, zich schuilhouden in de omgeving van Geneve. Ook 'n broer van de koningin, Prins Nasser, heeft zich bij zijn zuster gevoegd. De koningin heeft de bescherming van de Zwitserse politie ingeroepen. In afwachting van nadere berichten over de toestand in Jordanië heeft de Zwitserse politie geweigerd mede te delen waar zij verblijft.

Volgens geruchten uit Jordanië zou koning Talal zijn afgezet. Hij zou er in hebben toegestemd weer opgenomen te worden in een inrichting voor geesteszieken nabij Geneve, waar hij reeds verscheidene maanden heeft vertoefd in het afgelopen jaar.

Recht tot het hart

— Een dwaas gelijkt op een oud kledingstuk: als men het op een plaats verstelt, scheurt het op vele anderen.

EEN HANDSLAG, DIE MACHT OVERDROEG. — Generaal Matthew Ridgway schudt de hand van Generaal Dwight Eisenhower bij de overdracht van het Opperbevelhebberschap van S.H.A.P.E. De groene bril van Ike betekent niet, dat zijn ogen het zoeklicht der publieke belangstelling niet kunnen verdragen. De zaak is, dat hij aan een oogontsteking lijdt, waarvoor hij thans in Amerika behandeld wordt.

Mossadeq bepleitte Irans belangen voor Internationaal Gerechtshof

's-Gravenhage. — Onder zeer grote belangstelling ving het Internationaal Gerechtshof te Den Haag de behandeling aan van het Brits-Iraanse oliegeschil.

Het betreft nog niet de behandeling van de eigenlijke zaak. De partijen moeten zich in dit stadium slechts bepalen tot de vraag, of het hof competent is. Mossadeq werd ondersteund in de zaal geleid; een batterij persfotografen nam hem onder vuur.

Mossadeq sprak in het Frans, zeer langzaam, maar af en toe fel en hartstochtelijk.

Hij schilderde de toestand vóór de nationalisatie als „een toestand van slavernij en corruptie, waarin zijn land zich gestort zag". Met welk recht wordt de nationalisatie thans aan uw oordeel onderworpen? De nationalisatie maakt volgens hem deel uit van de voorrechten der staten.

De president Guerrero van El Salvador schorstte de zitting tot 16 uur.

Mossadeq gaf aan verzoeken om handtekeningen te plaatsen glimlachend gehoor. Aan een redacteur van het A.N.P. zeide hij er zeker van te zijn, dat de zaak van Iran zeer sterk staat.

Middagzitting

's-Gravenhage. — Na de schorsing van de behandeling van het Brits-Iraanse oliegeschil ving prof. Rollin, een Zwitsers rechtsgeleerde, die voor Perzie optreedt, aan met een uiteenzetting van het Iraanse standpunt over de competentie. Volgens zijn mening was het Hof slechts competent in die mate, waarin het die competentie is gegeven door de verklaringen der partijen.

Engelse repliek

Engeland had in de ochtend reeds het hof gevraagd ofwel te verklaren, dat het competent is het geschil te behandelen, ofwel de kwestie der competentie te voegen bij de behandeling der eigenlijke zaak. Voorts vroeg Engeland een besluit te nemen, dat de regering van Iran haar geschreven antwoord met betrekking tot de hoofdzaak van het geschil binnen een vast te stellen termijn moet indienen.

Mossadeq was des middags niet aanwezig.

De zitting wordt Dinsdag voortgezet.

Besprekingen over staalconflikt vastgelopen

Washington — Volgens een woordvoerder van het Witte Huis liepen de besprekingen tussen de vertegenwoordigers van de staalindustrie en de vakorganisaties vast.

De leider van de vakorganisatie Murray zeide, dat de staking zal worden voortgezet. Het belangrijkste geschilpunt volgens de industrie is de Union shop. Er zijn maatregelen getroffen, waardoor het vakverbond bepaalde afdelingen toestaat het werk te hervatten opdat de belangrijkste productie voor de defensie kan voortgaan.

Guatemala City — Een hevige storm heeft Zondag de kust van Guatemala langs de Stille Oceaan geteisterd. Millioenen bananenbomen werden ontworteld, in de havens van San José Chaperico is zeer grote schade aangericht.

Ook New York werd gisteren door een hevige storm bezocht, waardoor duizenden bomen zijn ontworteld.

Vluchtige compensatie

Oakland (Californië). — Naar verluidt is Zaterdag een viermotorige DC-4 machine van het vliegveld Oakland „gestolen". „omdat de United States Overseas Airlines, de eigenaresse van het vliegtuig, de dief nog 150.000 dollar schuldig was".

het nieuws van vandaag

Naar gelang de mist der geheimhouding rond de RTC optrekt, treden de essentiële verschillen aan de dag, die bestaan hebben tussen de opvattingen der voorbereiders op regeringsniveau enerzijds en de delegaties der Rijksdelen anderzijds.

Zo is de kloof tussen Buiskool als voorbereider en de Surinaamse delegatie als beoordeelster van het resultaat nog duidelijker dan tevoren geworden. Ook de afstand tussen de Nederlandse voorbereiders en de Nederlandse delegatie bleek bijzonder groot en resulteerde in 'n overvloedig aantal amendementen, dat door de Nederlandse delegatie, in haar kwaliteit van „studiecommissie" bij elkaar „gestudeerd" werd, en dat bij de opening der RTC ter tafel gebracht, nogal verwarring gesticht schijnt te hebben.

Het voornaamste struikelblok ter RTC schijnt wel geweest te zijn: het verschil tussen de opvattingen der Surinaamse delegatie en het Statuut c.q. de opvattingen van de Nederlandse delegatie daarover. De Surinaamse delegatie wilde, zover haar vage verlangens, zich definieerbaar tonen, zo iets als Dominionstatus.

De Nederlandse delegatie daarentegen hield vast aan het Koninkrijksidee. Zij ziet daarin één staat, met een eigen algemeen welzijn, een eigen complex van organen en een eigen op het algemeen welzijn gerichte functie.

Deze Nederlandse opvatting welke overeenkomt met de idee die aan het Statuut ten grondslag lag, was blijkbaar voor de Antilliaanse delegatie nog wel te aanvaarden, maar de Surinaamse delegatie, in flagrante tegenstelling met haar voorbereider Dr Buiskool, verwierp haar ten enemale. Hoe men het ook wendt of keert: het feit, dat deze Surinaamse „dominion"-gedachte, zich niet in het Werkstuk, doch eerst ter R.T.C. openbaarde, moet, hoe dan ook, als een fout in de voorbereiding gebrandmerkt worden. Wanneer men Nederland kan verwijten dat het contact tussen de voorbereiders op Regeringsniveau en de delegatie zo los is geweest dat deze laatste met vele amendementen op het Werkstuk ter Conferentie kwam, dan mag men toch zeker niet over het hoofd zien, dat het contact tussen de Surinaamse voorbereider op Regeringsniveau en de delegatie van dat land zo los is geweest, dat de laatste ter RTC kwam, niet met amendementen op het werkstuk, maar met ideeën die geheel vreemd aan het Werkstuk waren. Dat daarnaast de Antilliaanse delegatie zich ten principale kon verenigen, zowel met het Werkstuk als met de ideeën van de Nederlandse delegatie, zal wel niemand aan de degelijke voorbereiding der studiecommissie-delegatie van de Antillen willen toeschrijven.

Rijksdelen, wat nu?

Doch nu de tegenstellingen eenmaal ter RTC aldus aan het licht getreden zijn, vraagt men zich af, wat best gebeuren kan, om ze in de toekomst te overbruggen. Daarbij rijst ter beantwoording allereerst de vraag: is de dominion-gedachte, die door Suriname tot de kern van zijn standpunt gemaakt werd ten enenmale onaanvaardbaar? Deze gedachte, die ten grondslag ligt aan het Engels gemenebest, heeft geenszins ten gevolge, dat men het Britse Rijk niet meer zou kunnen beschouwen als een eenheid. Het is een eenheid niet op grond van een commune Rijksgrondwet, maar omdat de Engelse kroon de kern is, waaromheen alle delen van het Gemenebest zich bewegen. Het zo voor te stellen, dat de Rijkseenheid zou staan of vallen met een gemeenschappelijk aanvaarde Rijksgrondwet, lijkt met het Engels voorbeeld voor ogen moeilijk te verdedigen.

Wij willen ons hiermee allerminst uitspreken voor het prijsgeven der Koninkrijks gedachte. Hiertoe zouden immers de voor- en nadelen der resp. delen van het alternatief volledig beschreven en zuiver tegen elkaar afgewogen moeten kunnen worden. Wij willen slechts de vinger leggen op de wonde, die dodelijk bleek voor de RTC en ons afvragen, of wanneer wij de ogen eens goed uitwrijven, er geen nieuwe kijk op de zaak verkregen kon worden.

COMMUNISTISCHE SPIONNAGE IN FRANKRIJK

Parijs — Agenten van de Franse contraspionnagedienst en de politie stellen een onderzoek in naar een communistisch spionnage-netwerk op de marine-basis te Toulon en mogelijk ook in andere Franse havens.

Uit de omgeving van het ministerie van binnenlandse zaken wordt vernomen, dat onder de op een communist in Toulon gevonden documenten zich een rapport bevond over het hoogst geheime Franse marine-researchstation te Brusc, ruim 10 km. van Toulon, waar nieuwe radaruitrusting voor de oorlogvoering tegen duikboten aan proeven wordt onderworpen.

Parijs — Over het reeds eerder gemelde onderzoek van de Franse contraspionnage wordt nog vernomen, dat een kaart van de havenwerken van Toulon, een plan voor de sabotering van de electriciteitsvoorziening van Toulon, bijzonderheden over militaire convooien naar Indochina en richtlijnen voor het organiseren en drijven van een spionnagebende aan het licht zijn gekomen. Vijf personen zijn aangehouden en agenten van de contraspionnage zijn op zoek naar een aantal personen, die zijn ondergedoken. Het ministerie van binnenlandse zaken zelf heeft geen commentaar op deze berichten.

Mom and Dad.

New York — Chimpansé's straffen hun levensgezellinnen eens per dag af, maar overigens leiden zij in vergelijking met verstandelijke wezens een hoogst moreel leven. Deze uitspraak is afkomstig van dr Hans Weinert, hoogleraar in de anthropologie aan de universiteit van Kiel — en hij is 30 jaren nauw verbonden geweest met chimpansé's om zijn verklaring te staven.

De geleerde verklaarde bij zijn aankomst in New York, waar hij een internationale conferentie zal bijwonen: „Wat wij, nadat we uit de bomen waren geklommen, verloren hebben, is het hoge morele leven, dat de chimpansé's nog eigen is. Daar bestaat geen dubbel leven, geen stille genietingen in de duistere verborgenheid van de jungle. Hoewel we enigszins zachtmoediger zijn geworden en de vrouw het huis laten voeren, is het in het leven van de chimpansé de man, die de baas is. Minstens éénmaal per dag straft de chimpansé zijn wederhelft; als zij deze kastijding niet ontvangt, voelt zij zich veronachtzaamd".

Een stemmige receptie besloot de viering van St. Anna's Kerkfeest op waardige wijze

Toen tegen 8 uur de stemmig verlichte patio van het Sint Martinuscollege begon vol te stromen van belangstellenden, die de gelegenheid niet voorbij wilden laten gaan om de Geestelijkheid geluk te wensen met haar jubilerende kerk, vond men een stemmige versiering tegenover zich.

Achter het podium, waarop kerkelijke en wereldlijke autoriteiten tesamen met de Pastoor en Kapelaans der parochie plaats namen stond de bekende toren van de Kathedraal geflankeerd door twee zijbeuken opgebouwd, hetgeen een smaakvolle en tevens zinnebeeldige achtergrond vormde voor de feestelijke receptie, waarmee de viering van het tweede eeuwfeest der Sint Annakerk bekronend besloten ging worden.

Toen Zijne Exc. de Gouverneur Mr A.A.M. Struycken met Zijn Adjudant Kap. R. v.d. Beek, gevolgd door zijn echtgenote door de feestcommissie waarvan wij de namen reeds gisteren vermeldden, was binnen geleid, bevolkten honderden en honderden mensen van alle rangen en standen in feestelijke rust het grote plein.

Op het podium hadden behalve de drie reeds bovengenoemden, plaats genomen: Zijne Hoogw. Exc. Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt, de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. v. Rooy, de Zeer Eerw. Pastoor A. Spékle, de Zeer Eerw. Frater Franciscus, Missieoverste, de Zeer Eerw. Frater Radulfus, de Zeer Eerw. P.P.A. Erkamp, V. Jansen en P. v.d. Maas, resp. Secr. van de Bisschop en kapelaans van de Jubilerende parochie.

Onder de vele autoriteiten, die hun gelukwensen kwamen aanbieden onderscheidde wij o.a.: Dr M.F. d. C. Gomez, Voorzitter van de Regeringsraad, alsmede de heren J. H. Sprockel en W. R. Plantz resp. Landminister van Onderwijs en Financiën en Mr F.P. de Vries, secretaris van de R.R.; M.P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao, J. R. Jonkhout Gedeputeerde, D. L. Capriles en J. Martina leden van de Eilandraad. E. J. Morkos en H. v. Delden, leden van het Hoofdbestuur der K.V.P. F.J.J. Corver, M.C.W. Schotborgh, R.C.H. van Haaren, Dr W.J. Goslinga, P.H.J. Breusers, en Drs J.H. v. Boven. Mr W.H. Arriens President van het Hof en Mr G.W.C.

Bijvoet, Wrn. Procureur Generaal. De Zeer Eerw. Fr. Canutus en Shon Cai Winkel, leden van de Raad van Advies en Overste J.G.M. Nass, dr H. Riemens, Ned. Gezant te Caracas vergezeld van de Gezantschapssecretaris, de heer P.J.F. Daniels.

En onder de burgerlijke notabelen: Mr Dr A.W. Loeber Dir. van de H.B.U., A. Senior, Dir. van Edwards, Henriquez Bank, J.A. Correa, Isaac H. Capriles, Norman M. Chumaceiro, B.L. Maduro van Maduro en Curiel's Bank, Dr D.A. IJsselstijn Dir. van de C.T.C., M. Coster, Dir. van de KLM, C.F.A.M. Leo, vertegenwoordiger van de C.P.I.M.. Bovendien vertegenwoordigers van de R.K. Onderwijzersbond, van de R.K. Verkennerij en vele anderen geestelijke en wereldlijke autoriteiten.

Doch de honderden niet-genoemden, de grote menigte parochianen en gelovigen, die het uitgestrekte plein tot in zijn hoeken vulde, wellicht dat zij, al blijven ze dan ook ongenoemd, met hun aanwezigheid deze avond het meest tot ere strekten.

De receptie

Nadat het Wilhelmus staande gezongen en aanhoord was, nam de heer J.M. Kroon het woord om een feestrede uit te spreken.

Spreker schetste aan de hand van de historie de groei van de Sint Annaparochie die aanvankelijk gelijk was aan de groei van heel het Katholieke leven op Curaçao. Hij onderlijnde de grote moeilijkheden, die daarbij ondervonden werden: moeilijkheden die voortkwamen uit klimaat, uit armoede en uit gebrek aan medewerking van de Overheid in vroegere tijden.

Met bijzondere dankbaarheid vermeldde hij de figuur van P. Stefanus v.d. Pavert z.g., die niet slechts de architect was van de laatste grote verbouwingen van de kathedraal, maar die ook op sociaal gebied door zijn ondernemingsgeest zoveel goeds tot stand gebracht heeft.

Na dit historisch overzicht wijdde spr. uit over de geestelijke zegeningen aan de parochiekerk en aan die van de H. Anna in het bijzonder verbonden, om te besluiten met de wens, dat zij nog lang zou mogen dienen als woonstede van God op aarde tot heil van de gelovigen en heel Curaçao.

Oratorische begeestering

Nadat onder gezellige kout door lieftallige jonge dames verversingen waren rondgedeeld, zong het Sint Ceciliakoor de Psalm „God is mijn herder" 4-stemmig getoonzet door Frans Schubert, waarna de heer Guillermo Vlieg de registers van zijn oratorische begeestering opentrok, om in het papiament een loflied te zingen op de 200-jarige Santa Annakerk en op de geestelijke en tijdelijke zegeningen, die deze kerk over Curaçao van de hemel heeft afgetrokken.

Parafraserende op woorden van de H. Paulus, zeide Spreker, dat, zo de kerk van de H. Anna niet uit Curaçaose bodem verrezen was, wij heden nog neer zouden liggen in de dood van het materialisme.

Spreker besloot met uitingen van dankbaarheid jegens de priesters, die sinds het grijs verleden ook voor Curaçao geweest zijn: „het zout der aarde en het licht der wereld."

Na deze geestdriftige toespraak nam de Hoog Eerw. P. Vicaris L. v. Rooy het woord, om bij gelegenheid van dit tweede eeuwfeest de gelukwensen aan te bieden niet slechts van zich zelf doch vooral ook van de Nederlandse provincie der Dominicanen. Spr. memoreerde met dankbaarheid de noeste vlijt der zielzorgers, die deze kerk gemaakt hebben tot het schone Godshuis, dat zij thans is.

Dank!

Tenslotte sprak de Pastoor van Santa Ana, P. A. Spékle, een dankwoord in het Nederlands en papiament. Hij liet Zijn dankbaarheid uitgaan naar Mgr. voor Zijn wezenlijk aandeel in dit feest; naar Zijne Exc. de Gouverneur en alle overige autoriteiten; naar de leden van de feestcommissie, en van het St Ceciliakoor. De feestredenaars van de avond, de organisatoren van de optocht en de receptie, de weldoeners die de klokken gaven, het nieuwe altaarkruis en het helaas nog niet gearriveerde St Annabeeld, de schenkers van bloemen, de pers en last not least, alle parochianen die zo ontroerend meeleefden: niemand ontkwam aan de dank, terwijl de Pastoor, na zoveel felicitaties in ontvangst genomen te hebben, de plechtigheid en daarmee de tweehonderd jarige viering besloot, door al zijn parochianen van harte geluk te wensen.

Tot besluit van deze vlotte en stemmige bijeenkomst zong het koor de 46ste Psalm: „Klapt in de handen" getoonzet voor vierstemmig mannenkoor door H. Clemens.

„SANTA ANA" VERGETEN

In ons verslag van de schone optocht van Zondag hebben wij, ofschoon we ons uiterste best deden zo volledig mogelijk te zijn, ons aan een schromelijke nalatigheid schuldig gemaakt:

In onze beschrijving van de optocht vergaten wij de groep van de H. Anna te vermelden!

Dat is om vele redenen, een vergissing, die wij betreuren. Vooreerst omdat de H. Anna de lieve kern was, waar heel het feest om draaide. Ten tweede omdat de groep onder de vele schonen uitblonk, als een heel bijzondere creatie, en ten derde, omdat ze een echte „St Annagroep" was d.w.z. geboren uit de toewijding der parochianen wonend in de Conscientiesteeg in de schaduw van de kathedraal.

Wij haasten ons dan ook onze fout te herstellen en hopen dat „Santa Ana" onze vergissing zal willen vergeven.

Begroting Bonaire

Over de splitsing der begroting verkeerde men in het onzekere

Deze begroting is de eerste die het Bestuurscollege aan de Eilandsraad aanbiedt. Bij de samenstelling diende rekening te worden gehouden met de aan Bonaire verleende zelfstandigheid t.a.v. de verzorging van eigen aangelegenheden, alsmede met de voorschriften bij Landsverordening gegeven m.b.t. de inrichting en de uitvoering van eilandsbegrotingen. Tot heden zijn echter geen voorschriften gegeven, terwijl evenmin vaststaat welke diensten voor 1 Januari 1953 overgedragen zullen zijn.

De ontwerp-eilandsbegroting 1953 dient gezien te worden als een voorloper van de toekomstige, volgens nog vast te stellen voorschriften, samen te stellen eilandsbegroting. Bij haar samenstelling is, na overleg te hebben gepleegd met de Landsminister voor Financiën, zoveel mogelijk de Begroting van de Nederlandse Antillen 1952 tot grondslag genomen. Verder werd er, om vast te stellen wat tot landszorg en wat tot de zorg der eilanden in 1953 zal toebehoren, bij herhaling overleg gepleegd met de verschillende diensten en commissies te Curaçao.

Het Bestuurscollege moge hierbij opmerken, dat gebleken is, dat noch de Regeringsraad, die uit slechts twee leden bestaat, noch de verschillende Regeringsdepartementen te Curaçao, konden opgeven hoever de splitsing per 1 Januari 1953 doorgevoerd zal zijn.

Daar niet gewacht kan worden op terugkeer van de leden van de Regeringsraad — de eilandsbegroting moet uiterlijk 1 Mei ingediend en uiterlijk 1 Juli voorlopig vastgesteld zijn — werd als leidraad voor de verdere uitsplitsing de „Landsregeling Nederlandse Antillen" en de „Eilandenregeling Nederlandse Antillen" gebruikt.

Gewone dienst

De doorvoering van de autonomie brengt ongetwijfeld meerdere uitgaven met zich mede. De raming van de ontvangsten en de uitgaven is zo zorgvuldig mogelijk berekend, doch er bestaat geen voldoende zekerheid hoe de toekomst zal zijn om een degelijke raming vast te stellen. Ten aanzien van het personeel zijn de bestaande richtlijnen, zoals door de Landsregering aan de Staten bij de behandeling van de begroting voor 1951 toegezegd, toegepast. Bij de middelenraming is bovendien overleg gepleegd met de Ontvanger te Bonaire.

Achterstanden

De bezetting van het Bestuurskantoor wordt vermeerderd met een arbeidscontractant. Bij de meeste over te dragen diensten heerst een achterstand. Het ligt in de bedoeling om voor de duur van een jaar, of voor zoveel korter als het noodzakelijk zal blijken, een extra-kracht in dienst te nemen, die hoofdzakelijk belast zal worden met het inhalen van de achterstanden.

Vergoeding gebruik vervoermiddel

Het komt geregeld voor, dat de gedeputeerden en de ambtenaren ten Bestuurskantore hun particuliere auto voor dienstdoeleinden gebruiken. Het ligt in de bedoeling de mogelijkheid te scheppen om het zgn. kilometergeld te kunnen laten declareren.

Vrijwilligers voor de brandweer

Het ligt in de bedoeling in de naaste toekomst het aantal te Bonaire gestationneerde politieagenten aanmerkelijk te verminderen. Het gevolg hiervan zal zijn, dat geen voldoende agenten overblijven om de brandweerwagen te bemannen. Een vrijwillige brandweercorps dient opgericht te worden.

De strijd der „witte mieren

Verschillende eigendommen dienen grondig gerepareerd te worden. Vooral maatregelen tot het verdelgen van z.g. „witte mieren" dienen spoedigst genomen te worden. Getracht wordt voor 1952 nog bij suppletoire begroting credieten voor deze extra-uitgaven te verkrijgen. Indien verhoging van het betrekkelijke artikel plaatsvindt, zal de helft van de nu op eilandsbegroting 1953 aangevraagde post voldoende zijn.

De Sport

Door het Bestuurscollege werd ƒ 3000.— buiten het ontwerp van de Inspectie van het Onderwijs om opgebracht. Het ligt in de bedoeling de in oprichting zijnde Voetbalbond en Korfbalbond een eenmalige bijdrage te geven voor het bouwen van enige eenvoudige kleedhokken. Zodra die bonden opgericht zijn, zal de verenigde particuliere besturen in overweging gegeven worden aansluiting bij de N.A.B.L.L. te verzoeken. Het is echter te betwijfelen of de N.A.B.L.O. in de naaste toekomst financiële bijdragen kan verstrekken aan Bonaire, daar de Regeringsraad voor twee jaar de subsidie aan de N.A.B.L.O. niet heeft uitbetaald, doch dat bedrag heeft ingehouden in mindering van een vordering wegens grondverwerking zwembad Rif.

ARUBA

R.K. ANTILLIAANS BLAD

Het orgaan van de R.K. Onderwijzersvereniging St Thomas (Aruba) wordt in een nieuw gewaad gestoken. In de mededelingen lezen wij van de activiteit van de vereniging — en redactie — om dit blad in gedrukte vorm te doen verschijnen.

Bij de oprichting van dit blad stond de redactie als ideaal voor ogen, een Antilliaans onderwijzersblad, dat door ruimere oplage, groter aantal medewerkers en betere technische verzorging meer autoriteit zou bezitten en daardoor de belangen van het onderwijs doeltreffender zou kunnen dienen. Dit ideaal leefde weer op, toen enige tijd geleden de Don Boscobond op Curaçao het initiatief nam ook een eigen verenigingsorgaan te stichten. De redactie heeft toen persoonlijk contact gezocht met de initiatiefnemers op Curaçao, die zich onmiddellijk met dit plan konden verenigen. De besprekingen leidden tot de volgende resultaten:

Er komt een gedrukt Antilliaans onderwijsblad onder de titel „R.K. Onderwijsblad van de Nederlandse Antillen". Bijdragen afkomstig van Aruba kunnen als voorheen worden ingezonden aan het oude redactie-adres. Het blad verschijnt tweemaandelijks op het midden der maand. Het eerste nummer verschijnt 15 Juni a.s.

Wij wensen dit orgaan van harte veel succes toe.

CURACAO

OPENBARE STATENVERGADERING.

Ons bericht van gisteren m.b.t. het bezoek van de Statengriffier, de heer A. H. M. van Weel, aan Aruba, zou de verkeerde indruk kunnen wekken, als zou de heer Van Weel zich in het politieke leven hebben ondergedompeld. Niets is minder waar, de Griffier der Staten ging gisteren naar Aruba om van gedachten te wisselen met de wnd. voorzitter der Staten, dokter De la Fuente, teneinde routine-werkzaamheden te bespreken en ter behandeling van het verzoek, door drie Statenleden gedaan, t.w. de leden L. D. Gerharts, A. Smit en P. v.d. Hoeven, om binnenkort een openbare Statenvergadering te houden. Hierop zou dan de voordracht van de voorzitter en de ondervoorzitter gesteld worden. Deze openbare vergadering, zo vernemen wij, zal op Dinsdag 17 Juni as. worden gehouden.

DE SAMENSTELLING VAN DE CO-ORDINATIE COLLEGE

Zoals wij reeds meldden is binnenkort het Nederlandse Coördinatie college hier te verwachten, dat besprekingen zal voeren met de Antilliaanse Regering. De namen van de Nederlandse en Surinaamse delegatie publiceerden wij reeds. De namen van de Antilliaanse delegatie zijn (natuurlijk) officieel nog niet bekend, doch wij vernemen dat de volgende leden daarvan deel zullen uitmaken: F. H. Karner en W. R. Plantz, landsministers, drs J. van Boven, J. v.d. Heul (secr. Curaçaose Bank). A. Senior, Shah Henriquez, W. F. G. Mensing en vermoedelijk de heer A. de Veer (Aruba).

Als secretarissen zullen optreden de heren mr M. W. J. M. v.d. Made en S. D. Abbad.

TOCH EEN ADMINISTRATEUR VAN FINANCIEN

Ondanks verzet van de Statenleden, in weerwil van het feit, dat ook uit andere kringen bezwaren werden geopperd tegen het laten uitkomen van een Administrateur van Financien, vooral ook omdat na de overdracht der diensten de functie van A. F. veel van zijn betekenis zal hebben verloren, heeft de Landsminister van Financien tòch besloten de benoeming van een dergelijke functionaris door te doen gaan.

De naam, die wij reeds maanden geleden hebben genoemd, mr Boonstra, werkzaam als procuratiehouder van de Nederlandse Bank en thans vertoevend in de Verenigde Staten, was juist en zo zal mr Boonstra per 1 Juli a.s. naar de Antillen afreizen.

Verschillende statenleden, die wij hierover polsten, spraken hun verontwaardiging uit over een dergelijk dictatoriaal optreden van de betrokken Landsminister.

GOOIDE GLAZEN STUK.

Een jongeman C had de aardigheid om op Hato lampen stuk te gooien. De immigratiedienst trad tussen beide en wist het stationsgebouw van een totale afbraak te behoeden.

HET WEER.

Max. temp. 31,4 C (88,6 F); min. 26,2 C (79,2 F) en gem. 29,5 C (85,1 F). Max wind 25, min. 15 en gem. 18 knopen. Vochtigheidsgehalte 78%. Bewolking: heldere hemel 3, licht bewolkt 10 en bewolkt 11 uren.

HET VERKEER.

Het was rustig op de weg, er waren slechts 5 lichte aanrijdingen.

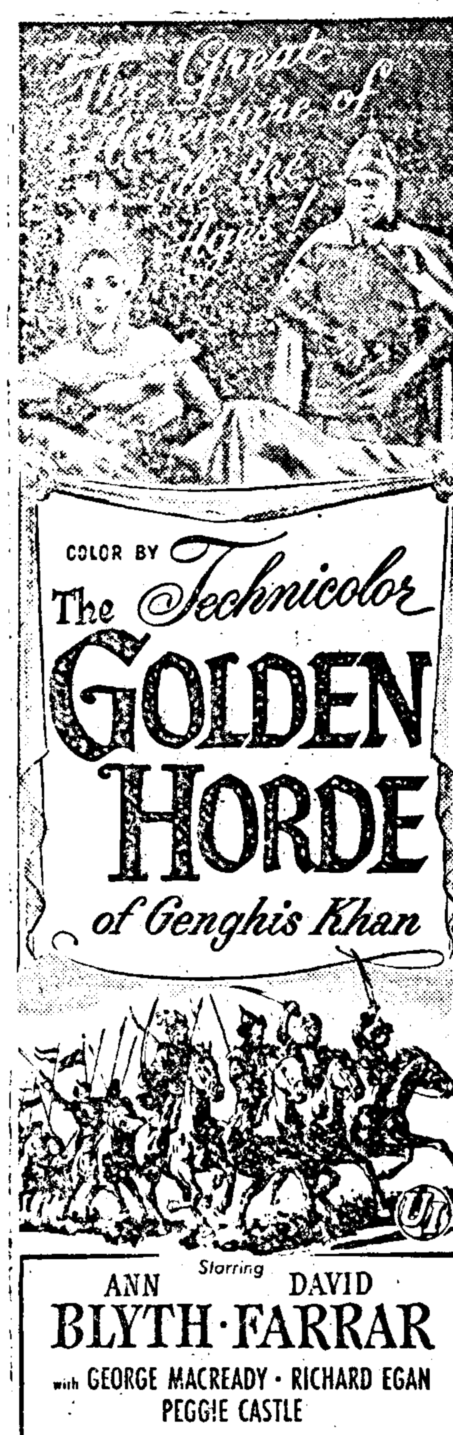
SCHEEPVAARTBERICHTEN.

Lions Gate van Antwerpen naar Carthagena; **Anartic Ocean** van Londen naar Cristobal; **Chang Chow** van Marseille naar Cristobal; **Cacique del Caribe** van Jackmel naar Grenada en **Hera** naar Aruba.

D'R IN EN D'R UIT.

Hato: in 10 en uit 11 vliegtuigen met 148 passagiers aankomend, 44 kwamen in transito en 106 vertrokken.

Haven: in 6 vrachtschepen (6), 14 tankers (15) en 4 zeilboten (2). Er landden 291 passagiers, waarvan 286 in transito en 10 vertrokken.

Het besluit van de voorzitter van het Hoofdstembureau voor het eilandgebied Curaçao waarbij Morkos, E. J. benoemd werd verklaard tot lid van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao in de plaats van Capriles, D. L., die zijn ontslag heeft aangevraagd als lid van de Raad, is ter inzage voor een ieder nedergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

Curaçao, 9 Juni 1952
De Voorzitter
M. P. GORSIRA

N.V. CURACAOSE VERENIGING TOT BEVORDERING VAN SPORT

JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING VAN AANDEELHOUDERS
in het nieuwe Clubgebouw op 11 Juni 1952 te 8 uur p.m.

Agenda:

a). **VASTSTELLING BALANS EN WINST- EN VERLIES REKENING;**
b). **BEPALING DIVIDEND;**
c). **MEDEDELINGEN EN VOORSTELLEN VAN DE DIRECTIE;**
d). **VERKIEZING DIRECTEUREN;**
e). **RONDVRAAG.**

De boeken zijn vanaf heden ter inzage van de aandeelhouders, ten kantore van de Directeur, S. A. L. Maduro, De Ruyterplein 2.

Curaçao, 26 Mei 1952.
DE DIRECTIE

FILMAVONDEN.

Morgen- en Vrijdagavond is er een filmavond in het Cultuurcentrum (aanvang 8 uur). Het programma vermeldt:

„Racquet action", een filmpje over verschillende soorten van sport (wat een verschil tussen tennis van voorheen en thans).

„The Screwball", Woody Wood pecker komt niettegenstaande moeilijkheden toch op het baseballveld en wint de wedstrijd.

Suriname, een kleurenfilm reportage van Suriname.

The Moon, de maan, hoe zij reilt en zeilt.

Pay as you exit, Romeo en Julia door kinderen gespeeld.

Na de pauze draaien:

Suriname, een kleurenfilm reportage van Suriname (vervolg).

Christopher Columbus.

Ethel Smith Henry King Orchestra zorgt voor muzikale afwisseling en tot slot **a perfect day**, een komische film van Stan Laurel en Oliver Hardy, die zg. een dagje uitgaan.

Woensdag 11 Juni worden geen personen toegelaten beneden 18 jaar. Vrijdag 13 Juni geen toegang beneden 15 jaar.

S.V. CAPABLANCA.

In de laatst gehouden algemene ledenvergadering werd het volgende bestuur gekozen:

Voorzitter J. La Paz, vicevoorzitter Ch. Velder, secretaris Om. Merien, 2e secretaris Ch. Fernan, Penningmeester C. Thomas, Commissarissen A. Pinto en G. Villareal.

TENNIS-UITSLAGEN.

De uitslagen van de gisteren gehouden tenniswedstrijden om de kampioenschappen van de CSC luidden als volgt:

Brandwijk Nodelijk — J. Dolleman 6—0, 6—8, 6—3; H. Rudolph — H. Hoetink 6—0, 6—4; N. Beckers — L. Uchtman 6—0, 6—4; J. Boutmy — O. Burghardt door Boutmy gewonnen bij default; M. Gerharts — J. Boutmy 6—0, 8—6; O. Salas — N. Beckers 6—3, 6—2; H. Rudolph — N. Chumaceiro 6—3, 6—0.

De wedstrijden van heden gaan tussen:

Brandwijk Nodelijk — S. Lampe (kwart finale); H. Gerharts — O. Salas (semi-finale). De finale zal Zaterdagmiddag half vijf op de CSC-banen worden verspeeld.

„R.C.C. ANNIVERSARY CUP".

Uitslagen: O. Salas — B. Brandwijk Nodelijk 6—3, 6—0; G. Philip — K. Lourens 6—1, 6—2; H. Gerharts wint van S. Tolud.

Programma van deze week: Dinsdag 10 Juni: R. Pimentel — Ch. de Jongh; I. Regales — J. Dolleman.

Donderdag 12 Juni: N. Chumaceiro — G. Phillip; O. Salas — H. Gerharts.

Zaterdag 14 Juni: winnaar Pimentel — De Jongh tegen winnaar Chumaceiro — Phillip.

BURGERLIJKE STAND

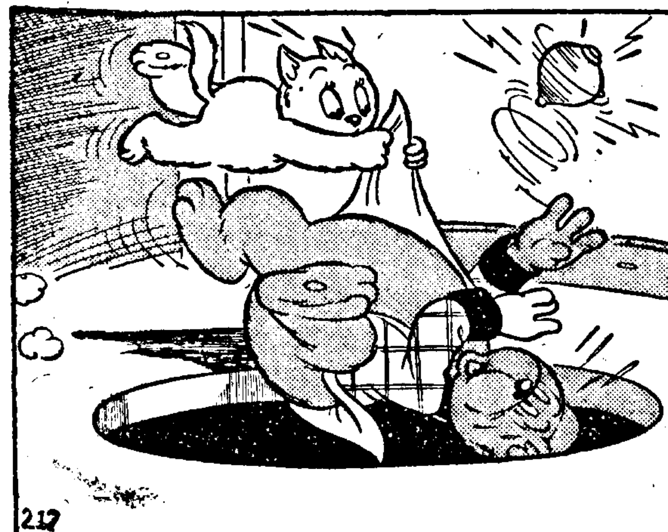
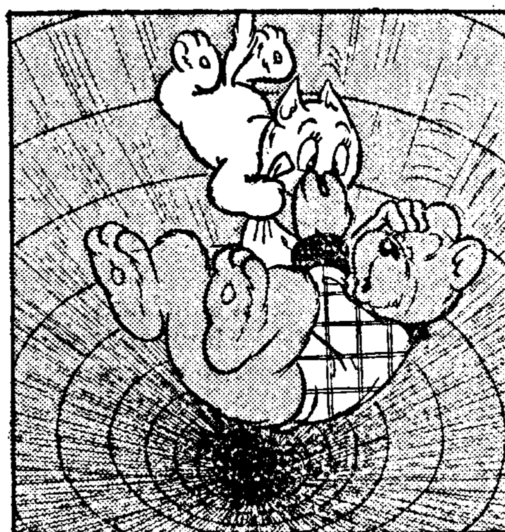
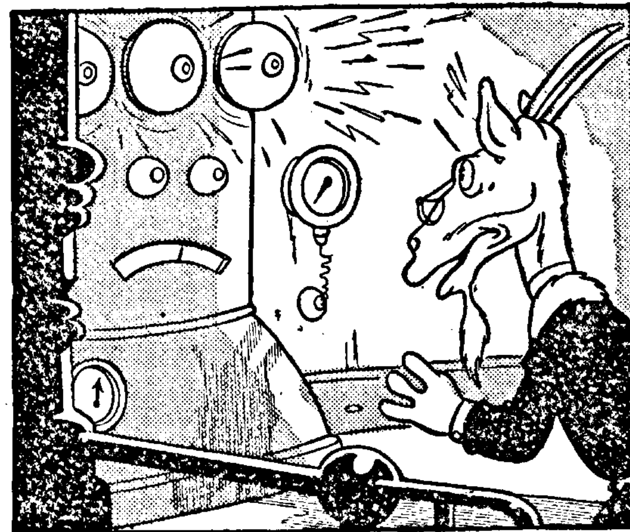
Geboren: op 31 Mei een zoon uit E. Ursulita; op 3 Juni een dochter uit J. Waardekker—B. Muller; op 5 Mei een zoon uit N. Ramada—P. Willems; op 6 Juni een dochter uit A. C. Donker—T. Damasco, een dochter uit A. Cijntje—B. Marten, een zoon uit E. Lebacs—C. Julien, een zoon uit R. Scholma—A. Stamhuis; op 7 Juni een zoon uit E. Crant—P. Pinedo, een dochter uit P. Martina— L. Petronielia, een zoon uit V. Pieternella—M. Pieternela, een dochter uit H. Franklyn—M. Windeselde; op 8 Juni een zoon uit R. Nieuwendam—A. Adriansz, een zoon uit E. Rock—W. Dreischot; op 9 Juni een zoon uit H. Mey—P. Bartelaan.

Gescheiden: op 7 Juni E. M. Lichtenburg—M. M. Leolina.

Overleden: op 8 Juni J. C. Ravales (man 52 j.).

1186

Tom Poes en de nieuwe ijstijd

Wat te voorzien was, gebeurde! Heer Bommel bereikte de rand van de liftkoker, verloor het laatste restje evenwicht, dat hij nog bezat en tuimelde achterover....

Tom Poes slaakte een gil en greep hem bij een jaspand, maar het is begrijpelijk, dat hij hem niet kon tegen houden. In tegendeel, door de vaart werd hij meegesleurd en zo stortten ze beiden in de bodemloze koker, die, recht door het middelpunt der aarde, naar de Noordpool voerde.

„Eindelijk rust! prevelde heer Ollie, al vallende. „Die tol is weg."

Intussen schudde de aarde voort. Het was zó hevig, dat men rustig van een natuurramp kon spreken en natuurlijk was dat ook aan de Noordpool merkbaar.

Professor Sickbock, die daar achter zijn instrumenten zat, schudde en schokte in zijn stoel.

„Er gaat iets fout!" mompelde de geleerde. „Deze beweging van de aardkorst verontrust mij! Dit is niet de manier! Ei! Zou het mogelijk zijn, dat die twee ongeletterden.... Doch neen! Zo iets is ondenkbaar!" Toen begonnen plotseling alle alarmschellen in het vertrek met een doordringend geratel te bellen.

„Het is mis!! — siste de professor knarsetandend.

„Alarm één: de lift komt terug! Alarm twee: de tol is verstoord! Alarm drie: De aardas herneemt zijn gebruikelijke stand. Ik ben geruïneerd!"

DANKBETUIGING

Hiermede betuigen wij onze dank aan Dr. P. H. Maal, Dr. Frenken en de Zusters van het Wit Gele Kruis voor hun goede zorgen en allen, die blijk van medeleven betoond hebben bij de ziekte en teraardebestelling van onze lieve moeder, schoonmoeder en grootmoeder

Mevr. THOMASIA SNIJDERS

Fam. Snijders
Fam. de Lima
Fam. Jandroep
Fam. Morales
Fam. Look

De Heer en Mevrouw Armando R. de Rooy-Maduro geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

CHARLES EDOUARD

St. Elizabeth Hospitaal, 9 Juni 1952.

De Heer en Mevrouw J. A. van Zuydam-Nieman geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon

ROBERT JAN

St. Elizabeth Hospitaal 10 Juni 1952.

Men praat nu over "lucht-casino's" met schijn dollars in het verschiet

Aruba wil het niet bekennen, maar het zit lelijk tijd te verbeuzelen. Met allerlei praatjes-voor-de-vaak over casino's en zo. Het gaat de zakenman niet goed, veel slechter nog dan op Curaçao, dat weet men allemaal heel best en een ieder put zich uit in vergelijkingen tussen voor na de oorlog en thans. Men zoekt naar de oorzaken en vindt ze ook gemakkelijk: Lagowinkels, einde smokkelhandel, enzovoort, enzovoort.

Oplossingen? O, er ligt er eentje zo voor het grijpen: het casino. Laat de Amerikaan ons maar dollars brengen en ge zijn weer klaar. Casino....? Ja, maar dan moeten we wachten op mr Abraham Papier. Men wil er niet voor uit komen, dat men vergeefs wacht, en intussen beraamt men eenvoudiger plannetjes, die echter wel uitvoerbaar zijn.

Op de vergadering van de vereniging van handelaren kwam er wel eens schuchter een lid met de vraag aandragen of er alvast niet iets kon worden ondernomen. Een bungalow-complex aan de Palmbeach of zo. De andere aanwezigen zaten toen vreselijk „ja" te knikken. Dat is nog zo'n dwaas idee niet. Maar intussen doet men niets anders dan te wachten op mr Papier, die nu in Nederland probeert de Nederlandse stukjes aan de Amerikaanse beetjes te binden.

De heren van de Kamer van Koophandel, de heren van de Arubaanse Touristencommissie, de heren van de Handelarenvereniging, de heren van welke-organisatie-dan-ook, zij doen niets dan wachten op de dingen die (niet) zullen komen. De tijd gaat z'n gang en telkens gaat het slechter in het Arubaanse zakenleven.

Men negeert de waarschuwingen in de pers, gaat achter een stevige borrel luchtcasino's bouwen en verkneutert zich in de vruchten die daarvan niet te plukken zullen zijn. „Do it now" is er menigmaal gezegd op vergaderingen toen men begon over het maken van een eenvoudige opzet om touristen aan te trekken.

„Do it now" — maar dat „now" is wel een erg rekbaar begrip geworden. Het is alsof iedereen dan in z'n vuistje lacht en dan grinnikt: „klets maar — w'll do it never....! Sliep uit!

Wij wachten op mr Papier, daarmee uit. En als die met z'n zaken komt — kant en klaar en gaaf — dan zijn we uit de brand. Dan zullen de dollars met schepen en vliegtuigen vol naar Aruba stromen. Wat er verder van het eiland terecht komt.... och, wie dan leeft....

Waar is de man op Aruba, die de koe bij de horens pakt en met een degelijk voorstel komt voor een eenvoudige vorm van touristenindustrie? Casino heeft men niet nodig, heel wat Amerikanen, die Aruba bezochten, hebben zich daarover duidelijk uitgelaten. Maar er is zoveel ander — beter! — werk te doen. Wie neemt het initiatief?

Of wil men nog langer wachten op de dingen, die toch niet zullen komen ...?

Kenmerkende citaten van Staatshoofden over sport

Reeds vele malen hebben wij in ons blad op het grote belang van de sportbeoefening gewezen. Week in week uit hebben wij tussen de sportverslagen door gewezen op het grote belang van de aanleg van stadions en sportterreinen. Wij hebben gewezen op de plicht van de Overheid om in deze de helpende hand te bieden en het is niet zonder succes geweest. Wij kregen op Aruba, door eendrachtige samenwerking tussen overheid en bevolking een geschikt stadion. Voorts wezen wij op het grote belang van de uitzending van een Nederlands Antilliaanse voetbalploeg naar de Olympische Spelen, welke in Finland te Helsinki zullen plaats vinden. De Overheid begreep hier ook haar taak en door samenwerking tussen Overheid en bevolking werd ook deze deelneming een feit.

Niet allen zijn van het grote belang, dat de sportbeoefening biedt, op de hoogte. Nog maar al te dikwijls moet men horen, dat de jeugd beter de tijd, dat zij op de sportvelden doorbrengt, kan besteden met het maken van huiswerk enz. Ook wordt nog maar al te dikwijls gehoord, vooral wanneer om steun gevraagd wordt, dat men totaal tegen een of andere uitzending van onze sportlieden naar het buitenland is en dat men het geld beter kan besteden om plaatselijk een of ander liefdadig werk te verrichten.

Deze personen geven dan ook blijk, dat zij van het grote belang, dat de sport voor Land en Volk geeft, niet op de hoogte zijn, of mogelijk liever niet op de hoogte willen zijn. Teneinde echter aan te tonen, dat overal ter wereld het grote belang van de Sport wordt ingezien, geven wij hier een artikel weer, dat verscheen in „Elseviers Weekblad" van Zaterdag 31 Mei 1952 onder het hoofd „Staatshoofden over de Sport".

Wij lezen dan als volgt:

„Het U.D.-kanon", het clubblad van de oude Deventer voetbalclub Utile Dulci behoort al sedert jaren tot de allerbeste verenigingsorganen, die in Nederland verschijnen. De redacteur ervan, de heer H. M. Lugard, is op de lumineuze gedachte gekomen aan verschillende staatshoofden de vraag voor te leggen, welke waarde zij toekennen aan de sport als middel de volkeren nader tot elkaar te brengen.

Vele staatshoofden wimpelden het geven van een direct antwoord af, uit principiële overwegingen (de koning van Denemarken, de koning van Zweden, de koning van Noorwegen, de president van Ierland, de bondspresident van Oostenrijk en de eerste minister van Canada). Doch er kwamen ook positieve antwoorden binnen.

De particulier secretaris van H.M. koningin Juliana stelde de vraag van U.D. ter hand aan de particulier secretaris van Z.K.H. Prins Bernhard, die door de Prins werd gemachtigd het volgende antwoord te doen publiceren:

„Naar mijn mening kan de Sport de toenadering tussen alle delen van ons volk krachtig bevorderen.

Dit geldt ook internationaal, waarbij ik echter aanteken, dat terdege gewaakt moet worden tegen sportverdwazing onder de invloed van al te chauvinistische ingestelden.

De jeugd moet, ook internationaal, bij elke sportgebeurtenis strijden voor de overwinning.

De sportleiders hebben echter de taak er daarbij steeds weer op te wijzen, dat het om de meting van elkaars krachten gaat en dat een eerlijke nederlaag meer waard is dan een op niet sportieve wijze behaalde overwinning."

De Franse president M. Auriol liet weten, dat hij niet alleen de nationale en internationale sportmanifestaties met de grootste belangstelling volgt, maar dat hij tevens meent, dat de sport in de algemene opvoeding een zeer grote plaats inneemt.

Oscar Osorio, president van de republiek San Salvador, antwoordde, dat alle takken van sport in zijn land officiële steun genieten en dat daar ook alle reden voor bestaat.

De vorst van Liechtenstein, die lid is van het International Olympisch Comité, is van mening dat de sport een middel is de mensen op vreedzame wijze nader tot elkaar te brengen.

De Zwitserse Bondspresident citeert in zijn brief enige passages uit een rede, die hij heeft gehouden ter gelegenheid van het wereldkampioenschap turnen, dat in 1950 te Bazel werd gehouden en waarin hij de diplomaten aanraadt een voorbeeld te nemen aan de geest, die op de groene velden heerst.

Heel hoffelijk antwoordt de Vorst van Monaco: „Utile Dulci, ces deux mots constituent le schéma d'un excellent programme d'amitié entre les hommes."

Ook het antwoord van de president van Bolivia ademt deze hoffelijke geest, als hij zegt, dat de sport niet alleen de physieke capaciteiten, maar ook de geestelijke en morele waarden van de volkeren, die ze beoefent, verhoogt, daar ze tussen de verschillende sociale landen een gezonde vorm van relaties schept.

Als gevolg hiervan is het **een plicht van de gouvernementen de** sportieve activiteiten te stimuleren en **internationale ontmoetingen te organiseren** voor het welzijn van de volken en het is een hoge zending voor organisaties als „Utile Dulci" en zijn mooie maandblad „U.D. Kanon" om de sport de hoge plaats, die ze inneemt in de internationale verhoudingen, te doen behouden."

Tot zover het artikel in „Elseviers Weekblad".

De Tukker.

Drama op de "Hecuba"

Het is gebeurd, ik heb de Hofmeester vermoord

Amsterdam — De reis, die het schip „Hecuba" van de K.N.S.M. in het najaar van 1951 naar Zuid-Amerika heeft gemaakt, heeft een tragische afloop gehad. Op de 16e October van dat jaar voer het schip tussen de Zuidamerikaanse havens Manta en Esmeraldas. Des avonds om circa zeven uur hoorden enige leden van de bemanning luid gillen in de hut van hofmeester Kerkhof. Even later vonden zij de hofmeester badend in zijn bloed in de gang. Hij had enige messteken in de linkeronderarm en in de rechter liesstreek. Intussen was de thans 24-jarige tremmer M.M. (Marinus Mantje) uit IJmuiden huilend de hut van de eerste machinist binnengelopen en vertelde: „Het is gebeurd. Ik heb de hofmeester vermoord".

De hofmeester werd voorlopig verbonden en kon pas 24 uur later in Esmeraldas van boord worden gebracht naar een hospitaal, waar hij op 28 October 1951 overleed.

Dezer dagen stond de tremmer in de verdachtenbank van de Amsterdamse rechtbank.

De eerste getuige, die gehoord werd, was dr W. F. Theunissen, die de verdachte in het huis van bewaring heeft onderzocht. Het uitgebracht psychiatrisch rapport concludeerde, dat verdachte sterk verminderd toerekeningsvatbaar moet worden geacht. Dr Theunissen zeide nog ter zitting, dat de verdachte, naar zijn mening, zijn daad heeft verricht tijdens een pathologische roes, waardoor hij agressief te werk is gegaan. Op de vraag van de president, of het mogelijk is, dat de verdachte — zoals deze zegt — zich niets meer herinnert van het drama, antwoordde dr Theunissen, dat het verklaarbaar is, dat amnesie is opgetreden. Op een vraag van de verdediger verklaarde de getuige, dat het naar zijn mening niet mogelijk is, dat de verdachte tijdens zijn roes de opzet heeft gehad tot zijn gewelddaad.

De 41-jarige olieman P.J.B. gehoord als getuige á décharge, vertelde, dat de verdachte tijdens een vorige reis in Puerto Limón overboord was gesprongen. De tremmer had toen wat borrels op, was naar de kapitein gestapt en had deze verteld, dat zijn moeder overleden was. „Het leven heeft voor mij geen waarde meer", zo zeide hij en hij zou „over de muur" (scheepsterm voor overboord) springen. Hij voegde de daad bij het woord. Later bleek, dat hij het verhaal had gefantaseerd.

Drie getuigen á charge, de kapitein, de eerste machinist en de klerk, waren niet ter zitting verschenen, omdat zij buitengaats zijn. Hun eerder afgelegde schriftelijke verklaringen werden voorgelezen. De kapitein en de eerste machinist hebben nog dezelfde avond na het gebeuren de hofmeester gehoord. Deze heeft tegenover hen verklaard, dat de tremmer zijn hut was binnengekomen en had gezegd: „Wat moet je nou. Kom maar op." Direct daarop heeft de tremmer, zo verklaarde de hofmeester, hem een slag in het gezicht gegeven en heeft hem de steken met het dolkmes toegebracht. Een eventueel motief kon de hofmeester niet noemen.

Een groot deel van de zitting werd besteed aan het zoeken naar een motief, dat de verdachte gehad kon hebben.

In zijn requisitoir meende de officier van justitie, dat het motief van verdachte moet zijn geweest, dat de hofmeester zich streng aan de voorschriften hield wat betreft de distributie van sterke drank aan boord.

Wegens doodslag eiste ihr mr Reigersman tenslotte acht jaar gevangenisstraf met aftrek en voorwaardelijke terbeschikkingstelling van de regering tegen de tremmer, met de voorwaarde, dat deze zich na zijn vrijlating onder toezicht zal stellen van een medisch consultatiebureau voor alcoholisme, „want", zo zeide de officier, „hij mag nooit meer een druppel drank aanraken."

De verdediger achtte de opzet van doden bij zijn cliënt niet aanwezig. Hij vroeg de rechtbank een aanmerkelijk lagere straf op te leggen, bijvoorbeeld een jaar met onder toezichtstelling.

ARUBA

JUBILEUM

Maandag was het 25 jaar geleden, dat de heer Miguel Odor werd verbonden aan het Havenen Loodswezen op Aruba. Hij kwam — in 1927 dus — als bootsman in losvaste dienst van het Gouvernement (vaste aanstelling bestond voor deze lieden in die tijd nog niet) en op het ogenblik heeft de heer Odor nog dezelfde functie. Plichtsgetrouw en met veel liefde voor zijn niet steeds even gemakkelijk werk vervult de jubilaris zijn taak en dat hij daardoor zowel door zijn superieuren als zijn ondergeschikten vele goede vrienden heeft gekregen, bleek op het Havenkantoor tijdens een eenvoudige huldiging.

Hierbij waren — behalve de Havenmeester, de heer M. Noot — vele loodsen aanwezig en verder vrienden en kenissen van de heer Odor. De heer Noot sprak hartelijke woorden en bood twee geschenken aan, namelijk een verzilverd koffiestel (namens het personeel van het Haven- en Loodswezen) en een pasteltekening van een havengezicht, door hemzelf vervaardigd.

De heer Odor dankte geroerd en bond zijn ondergeschikten op het hart steeds met veel liefde in het dagelijks werk op te gaan opdat men bij het bereiken van een mijlpaal tevreden achterom kan blikken. Wij wensen de heer Odor alsnog van harte geluk met zijn jubileum en hopen, dat hij weldra mag genieten van een welverdiend pensioen.

VERONA-NEWS

Verschenen is het tweede nummer van „Verona-News", het orgaan van de Verona op Aruba; de inhoud is zeer gevarieerd en van begin tot einde uitermate leesbaar voor de radio-amateurs.

„WEEFSTOEL" TROK VEEL BEZOEKERS

De tentoonstelling van handweef- en smyrnawerk van „De Weefstoel" aan de Indianenweg te Oranjestad trok heel wat bezoek. Mevr. Flick vertelde ons, dat ongeveer 800 personen de expositie hebben bezocht. Het is te hopen, dat de belangstelling voor deze nuttige inrichting mag blijven groeien. En wellicht zou het Bestuur van het eiland Aruba de ondernemende organisatrice eens de helpende hand kunnen toereiken, bv. door het ter beschikking stellen van leslokalen?

120 COMMUNICANTEN

Op Santa Cruz hebben niet minder dan 120 kinderen de Eerste H. Communie ontvangen. Er werd natuurlijk in tal van woningen feest gevierd en in verband met deze feesten werden voor het weekeinde heel wat voetbalwedstrijden uitgesteld. Een zeer goede maatregel; alleen jammer, dat de competitieleider van de A.V.B. e.e.a. niet tijdig heeft doen publiceren.

NIEUWE PLATEN VAN PADU

Verschenen zijn twee nieuwe opnamen van Padu del Caribe en zijn ensemble, een tumba en een tumba-guaracha. Ook deze platen zullen ongetwijfeld bij de Antilliaanse bevolking gretig aftrek vinden.

„LOCAL" ZOEKT ZONDEBOK

Het op Aruba verschijnend weekblad „The Local" schijnt het niet naar den vleze te gaan; als men, de ingezonden-stukkenschrijven B. K. Chand niet kan laten schelden, gaat men zelf maar te keer. Alleen maar om de weinige abonné's die men heeft nog wat sensatiestof te kunnen opdissen. Ditmaal had men het gemunt op drie macamba-krantenmensen, die gelieerd zijn geweest aan de oprichtingscommissie van het nieuwe stadion en die „uit dien hoofde advertenties hadden gekregen voor hun blad". Hij bedoelde de heren van de Amigoe, de Beurs en de Arubaanse Courant. De heer Nahar dient te bedenken dat dit zinneloos geschrijf werkt als een boemerang.

Gehrels onderwijs

Muziek onderwijs is geen luxe genotmiddel

De beste leermeester is de practijk; doen en niet praten, zet de kinderen aan het werk en de resultaten zijn er dan ook naar. Dit geldt zeker voor de muziek-beoefening. Ieder kind kent de vlotte wijsjes, welnu, leer het kind de melodie kennen, vertel er bijzonderheden van en pas het gesprokene in de practijk toe. Ontwikkel het rhytmegevoel, leer de jeugd de beweging maken op de muziek en gebruik maken van datgene, dat de Schepper het bij de geboorte heeft meegegeven, nl. de stem.

Op deze visuaraire grondbeginselen en die, welke wij in de vorige twee artikelen hebben aangegeven, is de methode Gehrels opgebouwd. U zult dan ook zien, dat er lijn en systeem in zit en gegroeid is uit de practijk. De onderbouw van deze cursus bewijst de logisch opzet, de structuur, welke aangepast is aan de vermogens van het jonge goed, dat de muziek leert kennen als een van de schoonste vormen van expressie.

En vooral, streef naar vereenvoudiging! Er is niets wat erger afstoot dan dorre theorie en ingewikkelde formules, moeilijke leesproblemen van kruizen en mollen en wat dies meer zij.

Immers, door het kind alles zelf te laten doen, krijgt het kind een muzikale basis. De leraar kent zijn pappenheimers dan ook en hij kan naar aanleiding van de resultaten zelf het best beoordelen, — en of er een — welk instrument het meest overeenstemt met de aanleg en begaafdheid van de leerling.

Na deze A-afdeling — die twee jaren duurt — en waar dus het algemeen vormend onderwijs de hoofdschotel van vormt, volgt de B-afdeling, welke het algemeen vormend onderwijs voortzet, doch **daarnaast** per wekelijks lesuur het instrument bij de leerling introduceert.

Het grote voordeel is dan, dat het kind weet wat muziek is en dus hetgeen gestudeerd is, in de practijk kan brengen, uiteraard wanneer de leerling op het instrument enigszins thuis is. Deze B-afdeling duurt drie jaar. Tenslotte volgt dan de C-afdeling; het algemeen vormend onderwijs vervalt, maar daarvoor komt in de plaats een zeer nuttig — en helaas te weinig in de practijk gebracht onderdeel — nl. het gezamenlijk musiceren in een of andere vorm, terwijl het individueel instrumentaal onderwijs gewoon doorgaat.

De voordelen uit dit gezamenlijk musiceren zijn in het oog springend.

Het betekent voor de jonge lui een genoegelijke ontspanning, die een intens muzikaal genot biedt. Het betekent ook de meest perfecte vorm van vrije tijdsbesteding, waarvan later nog de vruchten kunnen worden geplukt. Afgezien nog van het feit, dat dit gezamenlijk musiceren het samenspel bevordert. Hoe gezellig is het niet, indien kinderen uit een gezin gezamenlijk musiceren en zo het huiselijk levenssfeer weten te brengen, vooral op feestdagen, waar het leven zich dan concentreert in het huisgezin.

Het is dan ook de bedoeling van de heer Gehrels om in het kader van de onderwijsvernieuwing de A-afdeling in de loop der tijd over te hevelen op de lagere school en het algemeen vormend muziekonderwijs enz. van de B-afdeling naar de lesinrichtingen, die op de lagere school aansluiten.

Uiteraard is dit geen kwestie van vandaag of morgen, deze onderwijsvernieuwing is geen probleem van eenvoudige aard. De aandachtige lezer zal begrepen hebben dat de onderwijzers, die belast zijn met de opvoeding van de jeugd en haar muzikaal zullen gaan onderwijzen, enigszins thuis moeten zijn in de Gehrels-methode.

Voortreffelijk werk werd in de Nederlandse Antillen reeds verricht door Jo Joghems, die met onverzettelijke ijver een begin maakte met deze nieuwe ideeën. Tal van omstandigheden hebben er aan meegewerkt, dat het patroon niet geheel kon worden afgeborduurd. Maar thans wordt er weer met ijver verder gearbeid om de bereikte resultaten uit te werken.

De opdracht, die de heer Gehrels hier heeft, is een drieledige en wel: de verdere uitbouw van de reeds bestaande — zij het op bescheiden schaal — A- en B-afdeling — opleiding van leerkrachten en tenslotte een studie van het zangonderwijs, zoals dat in de Antillen op de scholen gegeven wordt. Een en ander zal in een uitvoerig rapport worden neergelegd.

Muziekonderwijs is geen luxe of een genotmiddel, doch een levensnoodzakelijkheid en tevens van het grootst algemeen maatschappelijk en paedagogisch belang. Van de muziek gaat een grote sociaal-ethische en aestetische vorming uit. Het is het bindmiddel voor een gezond gezinsleven en als zodanig verantwoord, dat dit nu eens terdege wordt aangepakt.

De eerste opmaat werd reeds „con brio" ingezet in 1949, toen onze inspecteur van het onderwijs, dr W. J. Goslinga een uitvoerig memorandum het licht deed zien, waarin hij met concrete plannen m.b.t. het muziekonderwijs naar voren kwam.

Wij kunnen onze Regering dankbaar zijn, dat zij dit gezien heeft en door een opdracht te verstrekken aan de heer Gehrels, ook bewijzen levert, dat het haar ernst is met de onderwijsvernieuwing, speciaal waar het betreft ons muziekonderwijs.

"Nederland, wat nu?" vraagt men in Suriname

Amsterdam — Onder de titel „Wat nu, Nederland? vraagt Suriname", schrijft de correspondent in Suriname van „Het Vrije Volk":

„Het Surinaamse patriottencomité heeft de „grote zonen die Suriname niet verkochten", huldе gebracht en hen bij aankomst op het vliegveld en bij de stadsgrens op „grootse wijze" binnengehaald.

Die „grote" zonen waren dan de leden van de delegatie naar de Haagse Ronde-Tafelconferentie, Dat zij hun land „niet verkocht hebben", is niet alleen de mening van de patriotten, eigenlijk slechts een andere naam voor actieve leden der N.P.S., Nationale Partij Suriname, de regeringspartij.

De bewoording, hierboven tussen aanhalingstekens van „De West", Suriname's grootste en meest invloedrijke dagblad, bovendien: spreekbuis van de NPS.

Maar ook de andere bladen — zelfs de bladen, die, hetzij tegen de landsregering gekant zijn, hetzij niet achter de landsregering staan — hebben, zij het ook met andere woorden, de grote zonen geprezen. En zij hebben ook uitdrukking gegeven aan hun overtuiging, dat Nederlands schuld de Ronde-Tafelconferentie heeft doen mislukken.

„Wantrouwen bleef".

Het r.k. blad „De Surinamer" schreef bijv. zeer nadrukkelijk: „Nederland was kennelijk niet in staat tot het royale gebaar, tot de wijde geste, die terecht vertrouwen inboezemt" om daarna door te gaan: „'t politieke gedoe stond aan geen der Nederlandse politici toe...... het Surinaamse wantrouwen te overwinnen".

En het blad meent, dat Nederland „de moed moet vinden tot het gulle gebaar" en zich niet „te machtig moet wanen, omdat er oude banden zijn en de financiële garantiestok achter de deur staat".

Met deze laatste opmerking wordt dan de garantie bedoeld. die de Interbank van Nederland eist in geval van financiële steun aan de opbouwplannen van en voor Suriname.

„Het Nieuws" schreef onder het motto „De deur draait dicht" al enige dagen eerder, dat men er niet verbaasd over mag zijn, dat het eindresultaat, het voorgenomen Koninkrijk, niet behaald werd. Het blad vroeg waarom men niet beter had kunnen wachten tot ná de Nederlandse verkiezingen.

„Nutteloze reizen".

In verschillende min of meer radicale weekbladen heeft men niet alleen tussen de regels kunnen lezen „we kunnen het ook zonder Nederland klaar spelen", in een der bladen stond zelfs ronduit: „Wij kunnen heus ook nog ergens anders aankloppen voor hulp". En Suriname verwijt niet alleen Nederland de „conferentie te hebben gehouden om straks in de V.N. een goed figuur te slaan", maar ook dat het een conferentie gehouden heeft aan de vooravond van de verkiezingen.

Dit blad concludeert, dat onderhandelen geen zin heeft en men wachten moet totdat men „krachtig genoeg is om een vuist te kunnen ballen", want dan pas kuunnen „wij resultaten verwachten".

Gen nutteloze en dure reizen naar Den Haag meer!

Opmerkelijk is hierbij, dat tot nu toe nog niemand serieus de mogelijkheid overwogen heeft van een breuk.

„Die willen we ook niet", zeide een van mijn kennissen, rasecht Surinamer, en vooral: nationalistisch denkend Surinamer.

„Wij willen wèl met Nederland verbonden blijven. Maar dan zal men toch eens moeten inzien, dat men een belofte moet houden, niet alleen naar de letter, maar ook naar de geest. Want daar probeert men zich altijd weer aan te onttrekken......"

SURINAME

„Encore".

Paramaribo — Het Surinaams Philharmonisch orkest heeft een geslaagd tournee naar Trinidad achter de rug. De prestaties van het orkest zijn zozeer in de smaak gevallen, dat overwogen wordt door de Trinidadianen het orkest jaarlijks te doen overkomen.

VERSLAG DER R.T.C.-DELEGATIE

Paramaribo — De Surinaamse delegatie ter RTC heeft verslag uitgebracht aan de regeringsraad. Dit verslag wordt thans uitgewerkt door de secretaris van de delegatie Mr. Emanuels. REDDER

NEDERLAND

ONDERSCHEIDEN

Frankfort — De 39-jarige Frankfortenaar Willibald Hoffmann is dezer dagen onderscheiden met de orde van verdienste voor zijn reddingswerk bij de ramp met het Nederlandse vliegtuig „Koningin Juliana", dat op 22 Maart bij Frankfort verongelukte. Er kwamen toen 45 personen om het leven.

De onderscheiding werd namens de Westduitse president Theodor Heuss uitgereikt door de burgemeester van Frankfort, Walter Kolb.

De hoofdvertegenwoordiger voor Duitsland van de K.L.M., H. L. Laponder, heeft Hoffmann „een aanzienlijk bedrag in contanten" overhandigd. Hij zeide: „Al het goud van de wereld zou niet voldoende zijn om u voor uw heldhaftige daad te belonen."

Hoffmann zeide, dat hij het geld zou gebruiken voor het herstel van zijn vrouw, die al jaren aan tuberculose lijdt.

Door het werk van Hoffmann konden twee inzittenden van het toestel, de Nederlandse stewardess en een Duitse vrouwelijke passagier, worden gered.

Hoffmann is transportondernemer. Twee andere Duitsers, die bij het reddingswerk hebben geholpen, zijn eveneens door de K.L.M. beloond.

Aan de dood ontsnapt.

Eemnes — Op wonderlijke wijze is een zes-jarig Amsterdams jongetje dezer dagen in Eemnes aan de dood ontsnapt. Het kind speelde op een zandweg toen een jeep met aanhangwagen beladen met graszoden passeerde. Het kind wilde op de aanhangwagen springen. Het viel echter en kwam met het hoofdje onder het rechterachterwiel. Ondanks het feit, dat de wagen een gewicht had van 1000 kilo, bleek het jongetje geen schrammetje opgelopen te hebben, toen de hevig ontstelde bestuurder de wagen tot stilstand had gebracht en kwam aansnellen. Het zware gewicht van de wagen had het hoofdje van het kind in het rulle zand van de weg gedrukt en het enige dat was gebeurd, was dat neus en oren vol zand zaten. Overbrenging van het jongetje naar een ziekenhuis was zelfs niet nodig.

NIEUWSKRUIMELS

— Het Amerikaanse „Boeing 47B" straalvliegtuig, dat de grootste bommenwerper ter wereld wordt genoemd, is uitgerust met brandstoftanks buiten het toestel om de actieradius te vergroten. De tanks kunnen worden weggeworpen. De bommenwerper heeft ook krachtiger motoren gekregen. Men gelooft, dat de actieradius thans ongeveer achtduizend kilometers bedraagt.

— De Paus heeft de „ten hemel opgenomen Maagd Maria" uitgeroepen tot patrones van de Unie van Zuid-Afrika, aldus is in Vaticaanstad vernomen.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

WAAR BLIJFT DIE SALARISHERZIENING?

Ruim vijf jaren lang wachten de gevangenbewaarders steeds op hun salarisherziening, wat hen meer dan eens beloofd werd. Maar tot nu toe is er geen sprake van.

In 1948 hebben de gevangenbewaarders een request gezonden omtrent verbetering van hun salaris. Toen heeft de voorzitter van College van Algemeen Bestuur, mr L. C. Kwartsz, gezegd, dat het zo spoedig mogelijk en vóór 1949 zal klaar komen.

In 1950 heeft een andere voorzitter van het C.A.B., mr N. Debrot, gezegd, dat het binnen een week zou klaar komen.

In 1951 heeft een andere voorzitter van de Regeringsraad, mr dr Da Costa Gomez geadviseerd de stukken van de herziening van het salaris van de gevangenbewaarders naar een Salariscommissie te sturen om e.e.a. te bestuderen.

In de Statenvergadering van Dinsdag 24 Juli 1951 ontstond, tijdens de behandeling der Begroting 1951 een zeer geanimeerde gedachtenwisseling van de heer Henriquez, nl. om een P. M. post op te brengen voor kosten verbonden aan een salarisherziening van de gevangenbewaarders. De heer Jonckheer verzet zich hiertegen, op grond van het feit, dat deze herziening reeds was besproken bij de behandeling van de begroting 1950. Toen was deze reeds toegezegd door het toenmalige CAB. De toenmalige voorzitter had zelfs beloofd binnen een maand de zaak te regelen. Op voorstel van de heer Jonckheer werd dan na ampele bespreking in plaats van P.M. ƒ 15.000.— voor verbetering van de salaris der gevangenbewaarders opgebracht.

In de Statenvergadering van behandeling Begroting 1952 heeft de heer Braam aan de minister van Justitie gevraagd, hoe het eigenlijk gesteld stond met de salarisherziening van de gevangenbewaarders. Heeft de heer Lampe gezegd, dat het klaar is, maar tot op heden hebben de gevangenbewaarders niets gekregen.

Het is precies 7 maanden, dat de Salariscommissie haar advies heeft uitgebracht om de gevangenbewaarders uit te betalen.

Maar tot heden hebben wij er nog niets, maar dan ook niets, van gehoord.

Bij voorbaat danken wij U,
De gevangenbewaarders.

Beurskoersen

Amsterdamse Beurs.

Koninklijke Olie	292
Unilever	162¾
Philips	145⅜
Alg. Kunstzijde Unie	129⅛
Scheepvaart Unie	126⅜
K.N.S.M.	121¼
KPM	113½
Ned Handel Mij.	140
Nationale Handelsb.	90⅞
Escompto Bank	48
Cultuurbank	41¼
H. V. Amsterdam	83¾
Amsterdam Rubber ..	77½ ex dividend
Deli Maatschappij	71½
Internatio	142
Aniem Nat. bezit	63
3% Obl. Ned. Indië ...	89 15/16
3½% Dollar Oblig. Ned. 1947	92¾
3% Obl. Nederl. 1947	89
3½% Obl. Kon. Olie	niet genoteerd
3½% Obl. N. I. Spoor	49½
Unilever, nieuwe certificaten	157⅜
Kon. Ned. Hoogovens	135
Holland Amerika Lijn	143
Mij. Nederland	134½
Rotterdamse Lloyd ...	112
Kon. Java China Pakketvaartlijn	124¼
Walvisvaart	82
Amsterdamse Bank ..	152¼
Holl. Bank Unie	211¾
Banda Rubber	83
Deli-Batavia Tabak ..	92
Sedep	niet genoteerd
Vorstenlanden	niet genoteerd
Billiton II	168
Algemene Exploratie	98
Overz. Gas Mij	76½
Borsumy.	111
Lindeteves	125
Deli Spoor	40¼
Ned. Ind Spoor	12¼

AGENDA

WEST-END „Africa Screams" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „Upfront" 19 en 21 uur.

ROXY: „Sons of the Musketeers" 19 uur „Lavender Hill Mob" 21 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Corsou, De Ruyterkade 37, tel. 1250 en Botica Brion, Brionplein 29, tel. 3222.

COLONNE RODE KRUIS: In geval van nood belt men: tel. 1520 — 1274 — 3689 — 3500.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst hr. C. Rentier, van 7 uur — 15 uur, tel. 1750.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Ziekman; Marktstraat tel. 1836.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN: Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45 Kantoor Handelskade 6, werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht..

CUROM

Dinsdag: 17.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands; 17.50 Gramofoonplaten 18.05 Licht Klassiek programma; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het papiamento 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 Louis in Parijs; 20.45 „Zoeklicht op Nederland"; 21.30 Disco nieuws; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Dinsdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Muziek van Coleridge Taylor; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 „Bel Canto"; 19.55 Het werk der Verenigde Naties; 20.55 West-Indische rubriek met o.a. Nieuws voor de West; 20.42 „Het Orkest zonder Naam"; 20.55 Avondgebed Pater I. Mijnsbergen O.E.S.A.; 20.58 Sluiting

AVROS

Dinsdag: 17.00 Advertenties; 17.15 Voor Kinderen; 17.25 Tango's; 17.40 Voor Jongeren op de Antillen; 18.00 Sport van de week 18.40 Nieuws; 19.00 Krontjong band Matahari; 20.00 Advertenties; 20.10 De „Dans"; 20.25 Martin Block's make believe ballroom 20.55 Nieuws en Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Kantoor open: 05.30 uur — 01.30 uur, tel. 2307; D. S. Leeflang 01.30 uur — 05.30 uur, tel. 2038.

Personeel Afdeling:
S. H. Tiesma, Louise de Colygnilaan 20, tel. 2030, b.g.g. nadere inl. tel. 2400, of W. Lambij, Bernhardlaan 4, tel. 2330.

Materialen Afdeling:
C. P. Riegman, Groot Kwartier, 54.

C.S.M.

Rederij:
G. de Rooy, tel. 2076.

Scheepsagentschap:
08.00 uur — 23.00 uur kantoor, tel. 2458-2551; 18.00 uur — 19.00 uur W. R. Engelman, tel. 2304; 23.00 uur — 08.00 uur.

Dok Afdeling:
Van 16.30 uur — 1.00 uur tel. 2276; van 1.00 uur — 7.30 uur A. Voordenhout, tel. 2932.

Ons feuilleton

De man in het wagentje

„Ik zal u naar een plaats laten brengen, waar u de andere passagiers geen overlast meer kunt aandoen, en u laten bewaken, mijnheer," ging de kapitein voort, „Ik ben niet van plan, u maar te laten rondspringen in de eerste of in de tweede klas. Ik geloof, dat u een gevaarlijk man bent, mr Trask, of mr Trumbull, of wie u ook bent."

Trask glimlachte nu niet meer. De gedachte, dat hij gevangen zou zitten, joeg hem schrik aan. Tante Roosje zag er grimmigzegevierend uit. Lucille zuchtte en wendde haar ogen af. Sidney zat héél rechtop in haar stoel, en — of ze het wist of niet — ze fronste het voorhoofd. Ze scheen op het punt, om iets te zeggen

Keeler was het evenwel, die sprak. Hij kwam van achter de wagen te voorschijn en maakte een lichte buiging voor de gezagvoerder van de Gulf Stream.

„Kapitein," zei hij. „ik wou u vragen, mijnheer, om niet te doen, wat u daar zegt. Ik zal u zeggen, waarom, mijnheer, en dan zult u het begrijpen. Het is iets, dat ik getracht heb geheim te houden, terwille van de familie van deze heer; maar ik zie, dat het nu geen zin meer heeft."

Trask zette grote ogen op.

„Ziet u," ging Keeler voort, terwijl hij zijn stem liet dalen, mr Trumbull hier is van een heel deftige familie. Enige tijd geleden nu heeft hij een zenuwtoeval gekregen, en dat is op zijn hersens geslagen."

„Wat!" riep Trask uit. „Keeler, je bent 'n leugenaar!"

Keeler keek de kapitein vergoelijkend aan.

„U ziet, hoe het is, mijnheer. Het werkt op verschillende manieren op hem. Nu is een van zijn inbeeldingen, dat hij niet kan lopen. Natuurlijk heeft hij die inbeelding niet voortdurend; alleen bij tijden. Maar als hij het zich verbeeldt, heeft het een zodanige uitwerking op hem, dat hij werkelijk niet lopen kan. Dan is hij net als een gewone invalide, mijnheer. — Als hij 't zich niét verbeeldt, wel, dan zijn zijn benen helemaal in orde en kan hij lopen.

Trask luisterde als in een droom.

„Nu zou het mr Trumbull waarschijnlijk blijvend kwaad doen, kapitein," ging Keeler op effen toon voort, „als u hem ging opsluiten, mijnheer. Het zou een heel slechte uitwerking op hem hebben. Hij zou niet aansprakelijk willen zijn voor wat er dan met hem gebeuren zou. Maar hij is totaal onschadelijk, mijnheer. Als u hem maar gewoon aan mij wilt overlaten, mijnheer, garandeer ik u, dat hij niemand last zal veroorzaken. Laat hem gewoon in zijn hut blijven, mijnheer, en ik beloof u, dat ik eerste klas zorg voor hem zal dragen."

Keeler pleitte met zijn ogen en met zijn gebaren, niet minder dan met zijn stem.

„Ik geloof, dat u ten laatste de waarheid vertelt," meende kapitein Blodgett.

„Juist, mijnheer," zei Keeler trots.

„Kapitein, er is geen woord waar, van wat hij gezegd heeft!" riep Trask met vuur.

„Nu is het genoeg, mijnheer," beval kapitein Blodgett met een handgebaar. „Ik ben voldaan over de manier, zoals de zaken nu staan. Ik geloof wat die meneer Keeler zegt. Ik zal u zeggen, wat er nu gebeuren zal, Mr Keeler, u kunt die man terugbrengen naar zijn hut."

„Dank u, kapitein."

„Ik verwacht van u, dat u aansprakelijk voor hem blijft."

„Dat zal gebeuren, mijnheer."

„En morgen, als we in Key West aanleggen, gaat u allebei van boord."

„Wat!"

Deze uitroep van misnoegen kwam van Trask, die bijna uit zijn wagentje sprong.

„Ik ben niet van plan, om gekken, die springen kunnen, op mijn passagierslijst te hebben", verklaarde kapitein Blodgett en besliste toen. „Morgen gaat u in Key West allebei van boord. En daarmee uit!"

Hij stond van zijn plaats op, ten teken, dat de zitting geëindigd was.

Sidney Sands gleed uit haar stoel en maakte een lichte vormelijke buiging voor de kapitein. Dan liep zij de hut door, zonder ook maar een blik op Trask te werpen, en begaf zich naar buiten.

Lucille, tante Roosje en mrs Kent volgden, in zwijgende optocht. Lucille waagde een schuchtere, half verwijtende blik op de patiënt, die nog altijd als versuft was. Tante Roosje had een uitdrukking op haar gezicht van zoete overwinning.

„Rijd hem weg!" beval de kapitein.

Keeler draaide de wagen om en bracht hem naar buiten.

Trask was tè verbijsterd door het vonnis van kapitein Blodgett, om een woord uit te brengen, vóór hij in zijn hut gereden was, en de deur achter hem was dichtgedaan. Toen was de betovering verbroken. Hij sprong uit zijn wagentje en wendde zich tot Keeler, terwijl zijn ogen fonkelden van toorn.

„Daar zullen we het hebben!" riep hij uit. „Jij grote ezel, die je bent!"

Keeler ging een stap achteruit en trok een lang gezicht.

„'t Is me een pan, die jij me bezorgd hebt!" gilde Trask, een en al opwinding. „Ik word morgen van boord gezet!"

„Ik heb het enige gedaan, wat ik bedenken kon, mijnheer," pleitte Keeler.

„Wie zei je, dat je denken moest? Ik ben ervoor betaald, om naar Galveston te reizen — en ik gá er ook naar toe, al moet ik aan het roer gaan hangen. En in de tweede plaats, verlaat miss Sands het schip ook in Key West?"

Keeler slikte met moeite.

„Staat het er al zó voor, mijnheer?"

„Ja, het staat er al zó voor!" riep Trask strijdlustig; dan voegde hij erbij „als ze ten minste ooit nog een woord tegen me zegt."

Keeler schudde treurig het hoofd. „Ik had altijd nog gehoopt, mijnheer, dat u en miss Kent misschien. . . ."

„Ach, houd op! Ik zou nogal veel kans hebben bij miss Kent, na de manier, waarop de zaken vanmiddag verknoeid zijn. Het komt allemaal van jouw denken, Keeler. Je bent toch oud genoeg om te weten, dat je dat niet kunt. En ik verbied je ten strengste, ooit weer een poging te doen om voor mij te denken."

Keeler was vernederd, en totaal verslagen.

„En ik ben niet van plan, dit schip te verlaten," herhaalde Trask. „We moeten dus een middel bedenken, om aan boord te blijven. Span je hersens in, direct!"

„Maar u zei, dat ik helemaal niet meer moest denken, mr Trask," protesteerde Keeler.

„Doe nu niet zo gek, Keeler. Span je hersens in!" riep Trask boos uit.

x x x

HOOFDSTUK XIV

De vruchteloze beraadslagingen van Trask en zijn bewaker werden onderbroken doordat er aan de deur geklopt werd. Keeler ging kijken, nadat hij eerst zijn patiënt een wenk gegeven had om in een stoel plaats te nemen. De bezoeker was een steward, met een briefje, dat aan de invalide moest worden afgegeven.

Trask keek naar het onbekende handschrift op de omslag, die geadresseerd was aan „Mr Spencer Trumbull", en fronste nadenkend het voorhoofd. De brief, die in de omslag zat, bracht hem echt in verbijstering. Hij luidde aldus:

„Ik ben erg in de war door de affaire in de hut van kapitein Blodgett. Mijn vertrouwen is geschokt — maar niet vernietigd. Ik kan niet — en móét ook niet — geloven, dat u bent, wat mijn tante volhoudt — een bedrieger. Het zou me bovenmate schokken, als ik tot de ontdekking kwam, dat u zich met voorbedachte rade aan bedrog had schuldig gemaakt, terwijl al mijn sympathie naar u uitging in uw ellende, en ik er zo naar verlangde, u enigszins van dienst te zijn en uw lijden te verzachten.

Kunt u me niet een of andere verzekering geven, dat u werkelijk een zieke en gewonde bent? Het verhaal van uw verpleger aangaande de toestand van uw hersens wil ik en kan ik niet geloven. Ik voel, dat in deze zaak enkele van mijn idealen op het spel staan. Bent u niet werkelijk een invalide? Ik hoop, terwille van mijn vertrouwen in de mensheid, dat u het bent!

Ik wil niet geloven — tenzij ik het moet — dat deze eerste aangelegenheid, om troost en hulp te bieden aan een medemens, die daar behoefte aan heeft, als mislukt moet worden beschouwd door een bedrog, dat een verfijnde wreedheid zou wezen.

Wilt u niet uw stilzwijgendheid verbreken — althans tegenover mij — en me een of ander blijk geven van uw oprechtheid? Zeg me, dat het niet waar is, dat u kunt lopen en rennen, zoals mijn tante zegt! Ik ben er zeker van, dat ze zich vergist moet hebben, als ze zich in het diepst van mijn hart hoop ik ook, dat het zo is.
Lucille."

„Iets niet in orde, mijnheer?" vroeg Keeler, toen hij de verbijsterde uitdrukking op Trask's gezicht bemerkte.

„Lees het maar, als je wilt," zei Trask, hem de brief overreikend.

Keeler las hem langzaam en voltooide de inspanning met een zucht van voldoening.

„Het begint er beter uit te zien, mijnheer, is het niet zo?" merkte hij op met hoop in de stem.

„Beter! Hoezo dan?"